

der er ikke saa stor Forskel paa dette, at et Erhverv har Beskyttelsestold og altsaa Befolkningen skatter særskilt dertil, og dette, at Befolkningen gennem Statskassen støtter et Erhverv. Det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) ønsker selvfølgelig ikke, at der skal være Told paa Træ — det strider imod Teoriene, det er klart —, men til Gengæld vil han jo have, at Staten skal betale det Træ, den muligvis køber hos ham til en højere Pris end den, hvortil den kan købe Træet i Udlandet. Denne Udtalelse fremsatte det ærede Medlem for Esbjerg i 1899, da han sagde, at er der kun en ringe Prisforskel, er det naturligt, at Staten betaler en lille Smule dyrere og tager Produktet fra Indlandet fremfor fra Udlandet, og han gør opmærksom paa, at han er væsentlig henvist til at leve af Udbyttet af sit Skovbrug. Men Landbruget, som jo er Landets bærende Erhverv — det er der ingen, der benægter — har i mange Henseender en Støtte af ganske eksceptionel Natur, saaledes at det, skønt det maa erkendes, at det er et bærende Erhverv, virkelig ogsaa i mange Henseender maa siges at være et paa Statskassen tærende Erhverv.

For det første er der Forbud mod Indførsel af Kreaturer, Drøvtyggere og Svin, fra de allerfleste Lande rundt om i Verden. Det er kun fra Norge og Sverige, at Indførsel af baade levende Kreaturer og deres Raaprodukter er tilladt mod visse Sundhedsforanstaltninger, men fra den allerstørste Del af Verden er der absolut Forbud mod Indførsel af Kreaturer, Drøvtyggere og Svin, og Raaprodukterne deraf. Det var jo en Gang tilladt at indføre Kvæg til England saavel herfra som fra Argentina. Det medførte, at man herhjemme lukkede af fra Tyskland. Derved vilde man nemlig i størst mulig Grad sikre sig, at hvad man udførte til England, var sundt og godt — kom der ingen Kreaturer ind, kom der naturligvis heller ingen Sygdomme ind. Det er det ene, og det er jo en meget vigtig Del af Landbrugets Virksomhed. Men dernæst hører man endnu stadig paa Møder hævdet fra Landbrugets Side, at det egentlig er en Skandale, at der hertil — det er vistnok væsentlig til København — indføres Mælk fra Sverige.

Dernæst komme vi til den Støtte, Landbruget som bærende Erhverv nyder af Statskassen, noget, som blandt andet det ærede Medlem for Esbjerg var inde paa, og som vi alle kende fra en ikke meget gammel Lov, hvorefter der ydes f. Eks. Tilskud af indtil 4,000 Kr. til en god

Hingst, 150 Kr. til en god Tyr, 50 Kr. til en god Orne, og til en Mængde forskellige Avlscentre og Avlsforeninger ydes der jo Tilskud i overmaade stor Mængde. Dertil kommer yderligere, at Landbrugerne i nogen Grad have en Beskyttelse for en vigtig Del af deres Virksomhed ved de Erstatninger, som Staten giver, naar der indtræder Uheld for dem. Naar der kommer Snive i en Besætning, skal Besætningen slaas ned, og der gives fuldständig Erstatning derfor. Noget lignende er jo Tilfældet for Svinepests Vedkommende og kan ske, naar der optræder Mund- og Klovsyge. Ligeledes skal, naar der f. Eks. optræder Yvertuberkulose, Dyret slaas ned, og der skal gives en ikke ubetydelig Erstatning. Det er en Støtte af Statskassen for dette Erhverv, som vi alle ere enige om er til stor Nytte, og som ogsaa bør gives, men saa forekommer det mig ogsaa, at det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds (Bjerre) og andre Herrer burde bruge noget mildere Udtryk, naar der er Tale om den Støtte, Befolkningen giver til Industriens og Haandværkets Udvikling.

Nu kan man imidlertid ingenlunde paa den Maade, som det er sket under de foregaaende Dages Debat, sammenstille Landbruget og Industrien paa dette Omraade, fordi det danske Landbrug ikke virker imod en Toldbeskyttelse. Den Udvikling, som vort Landbrug har faaet, og som det vel har faaet væsentlig ved en lykkelig Forening af Teori og Praksis, har jo kun een Basis, nemlig Englands Frihandel og dette Lands uhyre Trang til at faa Landbrugsprodukter. Dette Marked har vort Landbrug udnyttet med stort Held, men hvis England havde haft Landbrugsbeskyttelse ligesom Tyskland og andre Lande, saa vilde jo alt have set ganske anderledes ud, og det forekommer mig, at man ikke bør glemme den Omstændighed. Nu var, som sagt, denne Udvej aaben, og den blev benyttet. Men saaledes have Industri og Haandværk jo slet ikke været stillede. De have ganske vist for saa vidt været ens stillede, som de i alle andre Lande staa overfor Toldbeskyttelse, i England overfor Frihandel. Men der er jo den saa store Forskel, at England med aabne Arme tager imod hele den Strøm af Landbrugsprodukter, som søger derind, men derimod har England, som selv er Verdens største Eksportland paa Industriomraadet, ikke i nævneværdig Grad Brug for danske Haandværk- og Industrivarer. Skulde dansk Haandværk og Industri der